

NERVEUS VAN REVOLUTIES

Ongeveer een tiende van de Libische olie-export gaat naar China. Geen wonder dat de Chinezen nerveus worden van de ontwikkelingen in Libië.

TEKST: BERT VAN DIJK
(FREELANCECORRESPONDENT IN SHANGHAI)

China heeft de afgelopen jaren miljarden geïnvesteerd in het Afrikaanse continent. Op jacht naar grondstoffen en landbouwproducten zijn inmiddels meer dan een miljoen Chinezen naar een groot aantal Afrikaanse landen uitgezonden om olie te boren, te mijnen en infrastructuur aan te leggen. Geen ander land ter wereld heeft zo'n sterke relatie opgebouwd met zo veel Afrikaanse landen.

China wordt door de lokale leiders veelal met open armen ontvangen, omdat de activiteiten van de Chinezen vaak economische ontwikkeling betekenen. China brengt niet alleen een zak geld mee, maar bouwt ook bruggen, wegen, scholen en ziekenhuizen en draagt zo bij aan de verdere ontwikkeling van de vaak arme Afrikaanse landen.

AFZIJDIG VAN POLITIEK

In ruil voor het binnenslijpen van grote infrastructurele werken en olie- en grondstoffendeals voor grote Chinese staatsbedrijven als Sinopec, houdt China zich afzijdig van binnenlandse politiek. Dat heeft het land veel kritiek opgeleverd van de westerse wereld, die vindt dat China zich wel wat openlijker mag uitspreken tegen soms wrede lokale regimes.

China heeft die kritiek van de internationale gemeenschap altijd naast zich neergelegd, maar wordt nu vanuit een ander diplomatiek perspectief opeens wel geconfronteerd met de consequenties van zijn politieke afzijdigheid. Nu de Arabische lente in Libië in volle gang is en een eind

lijkt te hebben gemaakt aan het regime van Muammar Ghadaffi, wordt China nerveus over de miljarden aan investeringen dat het heeft gedaan in Libië. Die nervositeit werd aangewakkerd door uitspraken van een official van het Libische oliebedrijf Agoco, dat in handen is van de rebellen. Abdeljalil Mayouf waarschuwde dat Rusland en China mogelijk oliedeals zullen kwijtraken, omdat beide landen wel erg lang treuzelden voordat ze steun gaven aan de rebellen. China gebruikte in de VN-Veiligheidsraad zijn vetorecht weliswaar niet om de Navo-campagne in Libië tegen te houden, maar

wederopbouw van Libië in de toekomst samen met de internationale gemeenschap", aldus een woordvoerder van het Chinese ministerie van handel.

BIJSTELLING STRATEGIE

De recente onrust in Afrika mag de nervositeit in China dan wel vergroten – niet in de laatste plaats omdat Peking als de dood is voor onrust in eigen land – het is onwaarschijnlijk dat China de investeringskraan richting Afrika zal dichtdraaien. Daarvoor heeft het land de grondstoffen van het continent te hard nodig om de eigen economie op volle toeren draaiende te houden.

De ontwikkelingen in Libië kunnen wel leiden tot een bijstelling van de strategie van China in Afrika. Als China daadwerkelijk contracten kwijtraakt vanwege zijn trage omarming van de rebellen die een dictatoriaal regime omver willen werpen, zal China in de toekomst ongetwijfeld een scherper oog proberen te hebben voor binnenlandse politieke ontwikkelingen om zo tijdig te kunnen inschatten of de bestaande politieke status quo nog wel stand weet te houden.

Uiteindelijk gaat het China in Afrika maar om één ding en dat is toegang tot de zo broodnodige grondstoffen van het continent. Als het land daarvoor in de toekomst iets diplomatieker moet opereren en af en toe wat harder moet oordelen over de regimes dat het economisch steunt, zal China dat zeker doen. Zo pragmatisch is het land wel. ■

veroordeelde die campagne later wel.

Pas toen duidelijk werd dat Ghadaffi's tijdperk over was, kwam er steun vanuit Peking. "We respecteren de wil van het volk", was toen de officiële verklaring van de Chinezen. China drong er direct na de uitspraak bij de rebellen op aan om bestaande contracten te respecteren en benadrukte dat beide landen profiteren van de oliehandel. "We hopen een actieve rol te kunnen spelen in de